

Po opuszczeniu Dąbrówna jedziemy nadal drogą wojewódzką nr 542, aby za miejscowością Kalbornia skręcić w lewo. Na tym odcinku ruch samochodowy jest niewielki. Za wsią Jankowice po 2,5 km skręcamy w lewo, aby dojechać do Osiekowa. Wieś leżała w samym środku bitwy z 1914 r. pomiędzy wojskami niemieckimi dowodzonymi przez Paula von Hindenburga, a armią rosyjską pod dowództwem generała Samsonowa. W wyniku starcia wojska rosyjskie zostały rozbite. **W historiografii niemieckiej bitwa została nazwana drugą bitwą pod Tannenbergiem** (od niemieckiej nazwy Stębarka). Zwycięstwo miało znaczenie propagandowe, gdyż było określane jako zemsta na Słowianach za rok 1410. W Osiekowie znajduje się cmentarz żołnierzy rosyjskich i niemieckich poległych w bitwie pod Tannenbergiem.

Z Osiekowa ruszamy w stronę Stębarka. Jadąc szosą z Łodwigowa do Stębarka, możemy wrócić myślami do roku 1410 i wyobrazić sobie starcie średniowiecznych armii, gdyż właśnie tu doszło do największych szarż kawaleryjskich (Krzyżacy atakowali z naszej lewej strony, a wojska polsko-litewskie z prawej). **Wbrew potocznym wyobrażeniom, starcie to nie polegało na jednorazowym zderzeniu zwartych mas ludzi i koni, pędzących na siebie z dwóch przeciwnych stron, lecz poszczególne chorągwie ustawione były w głębokie prostokątne kolumny, którą poprzedzał klin złożony z najbitniejszych rycerzy.** Szyk taki zapewniał chorągwi siłę przebicia i zdolność manewrową. Jeśli szarża nie przełamała szeregów lub kolumny wroga, chorągiew mogła się wycofać, zaopatrzyć w nowe kopie, wymienić zmęczone konie i znowu włączyć się do bitwy.

Po naszej lewej stronie możemy zobaczyć również miejsce, gdzie każdego roku w lipcowy weekend obozują współcześni rycerze, rekonstruktorzy bitwy biorący udział w inscenizacji upamiętniającej starcie na Polach Grunwaldzkich z 1410 roku.

ZESKANUJ
KOD QR,
ABY POBRAĆ
PLIK GPX

Kierunek:

Szlakiem dwóch wielkich bitew:

Grunwald (1410 r.) i Tannenberg (1914 r.)

ok 45,6 km 4-5 h

Mielno - Stębark - Pole Bitwy Grunwaldzkiej -
Dąbrówno - Osiekowo - Łodwigowo - Stębark - Mielno

Dojeżdżając do Stębarka, wracamy na drogę wojewódzką nr 537 i kierujemy się do Mielna.

Ośrodek Restauracja Krokodyl
Mielno 30a, 14-107 Mielno

Zapytaj o wypożyczalnię rowerów typu cross-country
tel. (+48) 511 427 993

Szlak w formie pętli dla średnio zaawansowanych rowerzystów. Trasa prowadzi po drogach asfaltowych w połowie z umiarkowanym, a w połowie z niskim ruchem samochodowym.

Czas przejazdu – około 4-5 godzin z krótkimi postojami. Warto doliczyć czas na zwiedzanie ciekawych obiektów po drodze.

1

Po wyjeździe z ośrodka, skręcamy w prawo. W miejscowości Mielno warto zwrócić uwagę na neogotycki kościół z 2 połowy XIX wieku oraz cementarz.

2

Wyjeżdżając ze wsi, skręcamy w lewo, w drogę wojewódzką nr 537. W miejscowości Stębark na rondzie jedziemy prosto zgodnie ze znakiem w stronę miejscowości Grunwald. Po chwili ukazuje się nam widok na Pola Bitwy Grunwaldzkiej. To tu 15 lipca 1410 r. wojska Królestwa Polskiego wraz z litewskimi i tatarskimi sojusznikami rozbiły wojska krzyżackie.

Pola Bitwy Grunwaldzkiej są atrakcyjnie zagospodarowane. Na terenie obiektu znajdują się restauracja, sklep z pamiątkami i toalety. Na Polach Grunwaldzkich warto zobaczyć Pomnik Zwycięstwa

Grunwaldzkiego, który tworzą 30 metrowe maszty obrazujące chorągwie wojsk Jagiełły i Witolda, kamienną makietę ukazującą ustawienie obydwu armii przed bitwą, amfiteatr oraz Muzeum Bitwy Grunwaldzkiej. W pobliżu pomnika warto zwrócić uwagę na domniemane miejsce śmierci Wielkiego Mistrza oraz ruiny kaplicy z XV wieku, która została wybudowana po bitwie w miejscu ostatniego, lecz zażartego oporu wojsk krzyżackich. Po Polu Bitwy Grunwaldzkiej możemy poruszać się rowerami. Oczywiście nie dotyczy to wejścia do budynku Muzeum Bitwy Grunwaldzkiej.

W muzeum możemy zobaczyć wystawy związane m.in. z Wielką Wojną z Zakonem Krzyżackim i samą bitwą, sojuszem Jagiełły z Tatarami, monetami z epoki, czeskimi husytami. Koszt biletów to 11 zł za normalny, a za ulgowy 9 zł.

3

Z Pola Bitwy Grunwaldzkiej wracamy na dotychczasową drogę asfaltową i ruszamy dalej. Mijamy miejscowości Grunwald, Samin (gdzie włączamy się w drogę nr 542) i Jabłonowo. Dojeżdżamy do położonej malowniczo między dwoma jeziorami miejscowości Dąbrówno.

Dąbrówno to obecnie duża wieś gminna zamieszkiwana przez ok 1000 osób. Dąbrówno zostało założone w XIV wieku i posiadało prawa miejskie do 1946 r. Utraciło je w wyniku zniszczeń II wojny światowej. **Miejscowość w średniowieczu była chroniona przez solidne fortyfikacje i wyjątkowo obronne położenie.** Zajmowała całą szerokość wąskiego przesmyku pomiędzy dwoma jeziorami. Przez przesmyk i przez samo miasto wiodła ważna droga, którą mogli wykorzystać Krzyżacy do uderzenia w lewe skrzydło wojsk polsko-litewskich maszerujących w kierunku Olsztyna. Dąbrówno 13 lipca 1410 r. zostało zdobyte i spalone, a jego ludność wymordowana. Średniowieczny kronikarz i historyk Jan Długosz, chcąc oczyścić Jagiełłę z odpowiedzialności za pogrom, pisze że szturm i wzięcie miasta nastąpiły bez rozkazu króla. Dziś w miejscowości możemy zobaczyć zachowany układ średniowieczny miejscowości, fragmenty murów miejskich, basztę, ruiny zamku, kościół z XIV wieku, kamieniczki i synagogę z XIX wieku.

